

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Political Participation of Suan Sunandha Rajabhat University Students

พัชริดา สุพร¹, วัลลภ พิริยวรรณะ², บริบูรณ์ ฉลอง³, และ ธวัช พุ่มดารา⁴

Patcharida Suporn, Wanlop Piriyawattana, Boriboon Chalong,
and Thawat Poomdara

Received: January 18, 2023 Revised: February 17, 2023 Accepted: April 23, 2023

บทคัดย่อ (Abstract)

การศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทามีวัตถุประสงค์คือ 1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาและ 2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เป็นการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 392 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยการหาค่า t-test, One - way ANOVA หรือ F-test หากพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheff's Test) ผลการศึกษาพบว่า

¹ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการเมืองและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา Master of Political Science Program (Politics and Government) College of Politics and Governance Suan Sunandha Rajabhat University. Corresponding Author E-mail. s60463825028@ssru.ac.th

² วิทยาลัยการเมืองและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา College of Politics and Governance Suan Sunandha Rajabhat University. E-mail. wallop.pi@ssru.ac.th

³ วิทยาลัยการเมืองและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา College of Politics and Governance Suan Sunandha Rajabhat University. E-mail. boriboon.c@ssru.ac.th.

⁴ วิทยาลัยการเมืองและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา College of Politics and Governance Suan Sunandha Rajabhat University. E-mail tawat.p@ssru.ac.th

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในภาพรวม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$) ข้อที่มีค่าระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ ด้านการร้องเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) ด้านการชุมนุมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) และด้านการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการแสดงความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) ผลการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาพบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกันด้านเพศ สำหรับการวิเคราะห์รายคู่พบว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองเพศหญิงมีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองด้านผลตอบแทนมากกว่าเพศชาย ด้านอายุ พบว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และนักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกันสรุปได้คือนักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่านักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ข้อเสนอแนะในการวิจัย พบว่า มหาวิทยาลัยควรเปิดพื้นที่ให้นักศึกษาได้มีโอกาสด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองเพื่อเป็นการส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตย ควรเปิดพื้นที่ให้นักศึกษาได้มีโอกาสด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองเพื่อเป็นการส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตย

คำสำคัญ (Keywords): พฤติกรรมการมีส่วนร่วม, การมีส่วนร่วมทางการเมือง, นักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Abstract

A Study of Political Participation of Suan Sunandha Rajabhat University Students Its purpose is 1. To study the political participation of students of Suan Sunandha Rajabhat University and 2. To compare personal factors and political participation of students of Suan Sunandha Rajabhat University. This research is a quantitative research. which uses questionnaires as a tool to collect data from a

sample of 392 students from Suan Sunandha Rajabhat University. The data were analyzed by frequency distribution, percentage, mean, standard deviation. Test the hypothesis by determining the t-test, One-way ANOVA or F-test. Statistically. The results showed that

Political participation among students of Suan Sunandha Rajabhat University was at a high level ($\bar{X} = 3.92$). The item with the highest level of participation was the complaint aspect. The average was at a high level ($\bar{X} = 4.05$) on the assembly aspect was at a high level ($\bar{X} = 3.97$) and the election aspect. The mean was at a high level ($\bar{X} = 3.84$) respectively. The item with the lowest level of participation was the aspect of expressing opinions. The mean was at a high level ($\bar{X} = 3.80$). The results of the study comparing personal factors and political participation among students of Suan Sunandha Rajabhat University found that Suan Sunandha Rajabhat University students with different personal factors Political participation was significantly different at the .05 level. It was found that students of Suan Sunandha Rajabhat University had different personal factors. Political involvement differs in gender. For the couples analysis, female political participation had higher levels of return on political participation than males. In terms of age, there was no significant difference in political participation in all aspects at the .05 level and students with different years in conclusion, the 4th year students had a significantly higher level of political participation than the 1st year students at the 0.05 level. Suggestions in the research found that universities should open spaces for students to have the opportunity to express political opinions in order to promote democratic development. Should open space for students to have the opportunity to express their political opinions to promote the development of democracy.

Keywords: Participation behavior, Political Participation, Suan Sunandha Rajabhat University students

บทนำ (Introduction)

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนนั้นโดยมากมักจะเป็นการออกไปใช้สิทธิใช้เสียงในสถานที่ต่าง ๆ ที่ได้ถูกเตรียมไว้โดยรัฐบาลหรือกลุ่มบุคคลที่ต้องการมีความเคลื่อนไหวทางการเมือง แต่ในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีมีการพัฒนาระบบการติดต่อและการสื่อสารนั้นเป็นไปได้ง่ายขึ้น การมีส่วนร่วมทางการเมืองสามารถเกิดขึ้นที่ใดก็ได้ เนื่องจากระบบอินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีการสื่อสารไร้สายนั้นได้ทำการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสาร รวมถึงช่องทางการติดต่อสื่อสารกันให้เข้าถึงประชาชนทุกคน หรือเรียกได้ว่าเป็นการ “ย่อโลกให้เล็กลง” ทำให้ประชาชนสามารถติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันได้สะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้นโดยช่องทางที่ได้รับความนิยมมากที่สุดก็คงไม่พ้นการสื่อสารแบบออนไลน์ ซึ่งสะดวก รวดเร็ว และเป็นสื่อที่ประชาชนส่วนใหญ่ให้ความนิยมเป็นอย่างมาก ซึ่งประชาธิปไตยและปัจจัยที่จะนำไปสู่ความเป็นประชาธิปไตยได้มากที่สุดมิใช่อยู่อันที่ระบบราชการ นักการเมือง สถาบัน ทหาร สถาบันรัฐสภา พรรคการเมือง ฯลฯ แต่อยู่ที่ประชาชนเป็นสำคัญ ดังที่มีคำพูดกันว่า “ถ้าประชาชนเป็นอย่างไรการปกครองของประเทศนั้นก็จะเป็นอย่างเดียวกัน” ดังนั้น ประชาชนจึงมีบทบาทในการพัฒนาและส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยเป็นอย่างยิ่งเพราะประชาธิปไตยไม่ใช่การปกครองของใครคนใดคนหนึ่ง แต่เป็นการปกครองของทุกคนที่ต้องร่วมกันรับผิดชอบการจะนำเอาระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยไปใช้ในประเทศได้ (กนก จินดา, 2560) จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องยึดหลักอุดมการณ์ประชาธิปไตยอย่างเคร่งครัด ขณะเดียวกันก็จำเป็นต้องฝึกอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในประเทศของตน ให้มีวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับหลักการและระบอบการปกครองดังกล่าวด้วย เพื่อให้ประชาชนมีพฤติกรรมทางการเมืองเอื้อต่อระบอบการปกครองดังกล่าว มีวัฒนธรรมทางการเมืองที่สอดคล้องกับวิถีทางแบบประชาธิปไตย ตลอดจนการมีทัศนคติในทางที่ดีต่อการปกครองในระบอบดังกล่าวด้วยในที่นี้สถาบันการศึกษานอกจากเป็นสถานที่อบรมให้ความรู้และบ่มเพาะความชำนาญทางด้านสาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีคุณภาพและสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในด้านสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมแล้วนั้น ยังทำหน้าที่ในการวางรากฐาน และส่งเสริมการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยให้มีความมั่นคงได้เยาวชน นักเรียน และนักศึกษา ถือว่าเป็นผลผลิตจากสถาบันการศึกษา (กมลณัฐ โตจินดา, 2561) ซึ่งเป็นฟันเฟืองที่มีคุณค่านำความเจริญก้าวหน้ามาสู่ประเทศ ดังนั้น การพัฒนาแนวความคิดและส่งเสริมให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยในกลุ่มนักศึกษา

ด้วยการถ่ายทอดความรู้และการปลูกจิตสำนึกผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ย่อมสร้างความมั่นคงและเกิดเสถียรภาพในระบบการเมืองการปกครองไทยมากยิ่งขึ้น ในหมู่ประชาชนพลเมืองในสังคมหนึ่งนั้น นักเรียน นักศึกษา นับเป็นกลุ่มคนมีความสำคัญต่อการเมืองการปกครองมาก ในฐานะที่เป็นผู้ที่สามารถมีบทบาทและเป็นพลังที่สำคัญทางการเมือง และในฐานะที่พวกเขาต่อไปในอนาคตจะสามารถเป็นชนชั้นผู้นำ และเป็นผู้ที่มีบทบาทในการบริหารประเทศในระยะต่อไป ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อนำผลการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมการพัฒนานักศึกษา การส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อวางรากฐานประชาธิปไตยและกระบวนการทางการเมืองให้กับนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัยรายละเอียดดังนี้ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา รวมทั้งสิ้น 19,540 คน (สำนักทะเบียนและวัดผลมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2565) จึงได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างจำนวน 392 คน จากนักศึกษาทุกชั้นปีของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาและผู้วิจัยใช้สูตรคำนวณหากลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางของ Taro Yamane (1973) ที่มีระดับความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 95%

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนั้นผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบ เพื่อพิจารณาทั้งในด้านเนื้อหา และโครงสร้างของคำถาม และนำไปหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Analysis) จากการใช้เทคนิค IOC จากที่

ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ราย ผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องมีค่าเท่ากับ 0.78 และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณลักษณะเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.85 และนำแบบสอบถามทั้ง 3 ส่วนไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ทำการวิเคราะห์ข้อมูลแยกตามแต่ละส่วนของแบบสอบถามวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. (Standard Deviation) ค่า t-test ใช้ทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระและการทดสอบ ความแปรปรวนทางเดียว ใช้ One - way ANOVA หรือ F-test หากพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheff's Test) การนำเสนอรูปแบบเชิงปริมาณเป็นการนำเสนอด้วยรูปแบบตารางและการบรรยาย

ได้ตาราง

ผลการวิจัย (Research Results)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำเสนอผลการวิจัยได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในภาพรวม

การมีส่วนร่วมทางการเมือง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม
1. ด้านการเลือกตั้ง	3.84	0.79	มาก
2. ด้านการแสดงความคิดเห็น	3.80	0.82	มาก
3. ด้านการชุมนุม	3.97	0.77	มาก
4. ด้านการร้องเรียน	4.05	0.87	มาก
ภาพรวม	3.92	0.81	มาก

จากตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$)

เมื่อจำแนกเป็นรายด้านมีรายละเอียด ดังนี้ ข้อที่มีค่าระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ ด้านการร้องเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) ด้านการชุมนุมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) และด้านการเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการแสดงความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$)

การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า

ตารางที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่มีปัจจัยส่วนบุคคล

แตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน ด้านเพศ

การมีส่วนร่วมทางการเมือง ในภาพรวม	เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
1. ด้านการเลือกตั้ง	ชาย	162	4.01	0.11	-5.813	0.207
	หญิง	230	4.13	0.31		
	รวม	392	4.08	0.26		
2. ด้านการแสดงความคิดเห็น	ชาย	162	4.01	0.06	-7.719	0.156
	หญิง	230	4.12	0.20		
	รวม	392	4.07	0.17		
3. ด้านการชุมนุม	ชาย	162	3.80	0.11	-9.217	0.020*
	หญิง	230	3.92	0.15		
	รวม	392	3.87	0.15		
4. ด้านการร้องเรียน	ชาย	162	4.14	0.24	-7.267	0.230
	หญิง	230	4.35	0.35		
	รวม	392	4.26	0.33		
ภาพรวม	ชาย	162	3.99	0.08	-2.101	0.150
	หญิง	230	4.13	0.19		
	รวม	392	4.07	0.17		

* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน ด้านเพศ พบว่าการมีส่วนร่วมของนักศึกษาที่แตกต่างกันใช้สถิติทดสอบแบบ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ในรายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาในภาพรวมมีค่า Sig < 0.05 จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการชุมนุม

ตารางที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน ด้านอายุ

การมีส่วนร่วมทางการเมือง ในภาพรวม	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1. ด้านการเลือกตั้ง	ระหว่างกลุ่ม	2.543	7	0.848	14.002	0.250
	ภายในกลุ่ม	24.885	385	0.061		
	รวม	27.428	392			
2. ด้านการแสดงความ ความคิดเห็น	ระหว่างกลุ่ม	0.625	7	0.208	7.847	0.060
	ภายในกลุ่ม	10.915	385	0.027		
	รวม	11.540	392			
3. ด้านการชุมนุม	ระหว่างกลุ่ม	0.257	7	0.086	4.079	0.107
	ภายในกลุ่ม	8.626	385	0.021		
	รวม	8.883	392			
4. ด้านการร้องเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3.556	7	1.185	11.931	0.270
	ภายในกลุ่ม	40.829	385	0.099		
	รวม	44.385	392			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.229	7	0.410	14.344	0.080
	ภายในกลุ่ม	10.974	385	0.027		
	รวม	12.204	392			

ตารางที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน ด้านอายุ พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองที่แตกต่างกันใช้สถิติทดสอบแบบ F-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ในรายด้าน ทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.การทดสอบสมมติฐาน นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน ด้านชั้นปีการศึกษา

การมีส่วนร่วมทางการเมือง ในภาพรวม	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1. ด้านการเลือกตั้ง	ระหว่างกลุ่ม	2.821	4	1.411	23.619	0.030*
	ภายในกลุ่ม	24.607	388	0.060		
	รวม	27.428	392			
2. ด้านการแสดงความคิดเห็น	ระหว่างกลุ่ม	1.087	4	0.543	21.419	0.140
	ภายในกลุ่ม	10.453	388	0.025		
	รวม	11.540	392			
3. ด้านการชุมนุม	ระหว่างกลุ่ม	0.000	4	0.000	0.001	0.990
	ภายในกลุ่ม	8.882	388	0.022		
	รวม	8.883	392			
4. ด้านการร้องเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.325	4	0.663	6.341	0.024
	ภายในกลุ่ม	43.059	388	0.105		
	รวม	44.385	392			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.848	4	0.424	15.393	0.072
	ภายในกลุ่ม	11.355	388	0.028		
	รวม	12.204	392			

* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน ด้านชั้นปีการศึกษา พบว่าแตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกันใช้สถิติทดสอบแบบ F-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ในรายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาในภาพรวมมีค่า Sig < 0.05 จำนวน 1 ด้านคือ ด้านการเลือกตั้ง

อภิปรายผล (Research Discussion)

จากผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประกอบด้วย ด้านการเลือกตั้ง ด้านการแสดงความคิดเห็น ด้านการชุมนุม ด้านการร้องเรียน พบว่า ในภาพรวม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านมีรายละเอียด ดังนี้ ข้อที่มีค่าระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ ด้านการชุมนุมและด้านการเลือกตั้ง ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการแสดงความคิดเห็น เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า

ด้านการเลือกตั้ง ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ ท่านคิดว่าควรชวนผู้ที่อยู่ในกลุ่มสังคมออนไลน์ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับประเทศ ท่านคิดว่าควรส่งต่อโพสต์ข้อความ ภาพ วิดีโอ ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกตั้งระดับประเทศผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ท่านคิดว่าควรเข้าเว็บไซต์เพื่อติดตามนักการเมืองหรือพรรคการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ท่านคิดว่าควรติดตามข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด ได้แก่ ท่านคิดว่าควรแสดงความคิดเห็น (Comment) เกี่ยวกับการเลือกตั้งระดับประเทศผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ แสงอรุณ ชยาภินนโท (อ้อยผดุง) (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การสื่อสารทางการเมืองผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ของประชาชนเขต อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา ผลการศึกษาพบว่า กระบวนการสื่อสารทางการเมือง โดยเฉพาะสื่อสังคมออนไลน์เป็นสังคมที่กว้างขวางและมีความรวดเร็ว ข้อมูลข่าวสารที่สื่อสารออกไปนั้น หากไม่ตรวจสอบของแหล่งที่มาของข้อมูลอาจทำให้ข้อมูลข่าวสารนั้นบิดเบือนจากข้อเท็จจริงได้

ด้านการแสดงความคิดเห็น ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ ท่านคิดว่าควรส่งต่อ (Share) ข้อความของผู้อื่น ที่ตั้งกระทู้เกี่ยวกับข่าวสารการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ท่านคิดว่าควรแสดงความคิดเห็น (Comment) เกี่ยวกับนโยบายการเมืองระดับประเทศผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ท่านคิดว่าควรโพสต์ ข้อความ ภาพ วิดีโอ แสดงความคิดเห็นที่มีต่อข่าวสารด้านการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ท่านคิดว่าควรแสดงความรู้สึกว่าเห็นด้วย (กด Like) กับข้อความ ภาพ วิดีโอ ที่มีข้อมูลเกี่ยวกับการเมือง ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด ได้แก่ ท่านคิดว่าควรส่งต่อ (Share) ข้อความ ภาพ/วิดีโอ เกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาลผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีระพงษ์ คงมณี (2564) ได้ศึกษาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองต่อการตัดสินใจเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ของประชากรภายในกรมยุทธโยธาทหารบกผลการศึกษาวิจัย พบว่าด้าน

ขั้นตอนการนำข้อมูลที่ได้รับมาใช้ รองลงมาคือด้านขั้นตอนการจัดระบบข้อมูล และลำดับสุดท้ายคือด้านขั้นตอนการพิจารณาและคัดเลือก และการรับรู้ข่าวสารทางสารต่อการเลือกตั้งจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองต่อการตัดสินใจเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครของประชากรภายในกรมยุทธโยธาทหารบก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากหากพิจารณาเป็นรายข้อมีระดับอยู่ในระดับมากทุกข้อลำดับแรก ได้แก่ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารแล้วตัวผู้ตัดสินใจเลือกและช่องการรับรู้ข้อมูลข่าวสารตามลำดับ

ด้านการชุมนุม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ท่านคิดว่าควรนัดหมาย และแจ้งสถานที่ (Checkin) เพื่อรวมตัวกันเพื่อสนับสนุนหรือคัดค้านการดำเนินงาน ระดับประเทศผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ท่านเข้าร่วมลงชื่อขั้วโลการทำงาน ของนักการเมืองระดับชาติหรือคณะรัฐบาล ท่านคิดว่าควรโทร (Call) ติดต่อหรือนัดกัน เพื่อสนับสนุนหรือคัดค้านการดำเนินงานผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ท่านคิดว่าควรรวมกลุ่มของนักศึกษาที่มีความเห็นทางการเมืองตรงกันผ่านสื่อสังคมออนไลน์ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุดได้แก่ ท่านเข้าร่วมชุมนุมฟังการปราศรัยของนักการเมืองท้องถิ่น หรือนักการเมืองระดับชาติซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เมธิณี เทพมณี (2563) ได้ศึกษาเรื่องการสื่อสารทางการเมืองและบทบาทของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อพัฒนาประชาธิปไตยในประเทศไทย ระหว่างปี 2551-2558 ผลการวิจัยพบว่าการใช้สื่อสังคมออนไลน์ต้องอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 การบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวยังคงคลุมเครือและไม่ชัดเจนในประเด็นการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมากเกินไป และยังแสดงให้เห็นว่าการบังคับใช้กฎหมายได้ลดสิทธิและเสรีภาพในการแสดงออกผ่านสื่อออนไลน์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวทางประชาธิปไตยเกี่ยวกับเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของประชาชน

ด้านการร้องเรียน ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ท่านคิดว่าควรร้องเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ท่านคิดว่าควรโพสต์ข้อความ ภาพ วิดีโอประเด็นร้องเรียนการทุจริตทางการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ท่านคิดว่าควร ส่งต่อ (Share) ประเด็นการร้องเรียนรัฐ ท่านติดต่อประสานงานไปยังพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งเพื่อเสนอปัญหา หรือร้องทุกข์ในแก้ปัญหาและขอความช่วยเหลือ ตามลำดับ ท่านคิดว่าควร โพสต์ข้อความ ภาพ วิดีโอ การคัดค้านรัฐบาลผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ผ่องพรรณ เทียมเกาะ และ ราเชนทร์ นพณัฐวงศ์ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของ

ประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561-2565) ขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาครผลการวิจัยพบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาครอยู่ในระดับมาก โดยมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ มากที่สุด รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และน้อยที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการและการมีส่วนร่วมในการประเมินผลตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกันด้านเพศ สำหรับการวิเคราะห์รายคู่พบว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองเพศหญิงมีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองด้านผลตอบแทนมากกว่าเพศชายซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวุฒิพร ลิ้มวราภัส และสุวิชา เป้าอารีย์ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์: กรณีศึกษาโพสต์ทูเดย์ และแนวหน้า ผลการศึกษาพบว่าหนังสือพิมพ์ออนไลน์มีบทบาทในการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยการแจ้งความจริงทางการเมือง การศึกษาทางการเมือง และเป็นช่องทางการสื่อสารระหว่างประชาชนและสื่อมวลชนเพื่อให้ประชาชนได้รับทราบถึงการบริหารราชการ สำหรับการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ ผ่านการกลั่นกรองข้อมูล กลั่นกรองความคิดเห็น ประสานงาน ติดตามกิจกรรม และสร้างช่องทางแสดงความคิดเห็นสาธารณะ ส่วนใหญ่แสดงมุมมองของตนเองต่อประชาธิปไตย: แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ของผู้แทนทางการเมืองและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองที่ส่งเสริมวัฒนธรรมประชาธิปไตย

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน ด้านอายุ พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองที่แตกต่างกันใช้สถิติทดสอบแบบ F-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ในรายด้าน ทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ แพรพรรณ ปานนุช (2562) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อสังคม (Social Media) และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงอายุ 20 - 29 ปี การศึกษาระดับมัธยมศึกษา ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว สำหรับ

พฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารการเมือง ผ่านสื่อสังคมส่วนใหญ่ใช้ Facebook ผ่านทางโทรศัพท์มือถือ ความถี่ในการใช้สื่อสังคมในการเปิดรับข่าวสารการเมืองประมาณ 3 - 4 ครั้ง/สัปดาห์ และใช้เวลาประมาณ 31 - 45 นาที การเปิดรับเนื้อหาข่าวสารการเมืองผ่านสื่อสังคมอยู่ในระดับปานกลางส่วนใหญ่เกี่ยวกับการติดตามข้อมูลข่าวสารสถานการณ์ทั่ว ๆ ไปด้านการเมืองการมีส่วนร่วมทางการเมืองในพื้นที่ออนไลน์โดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยมีส่วนร่วมด้านข้อมูลข่าวสารและการสื่อสารมากที่สุด

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่มีชั้นปีการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกันในด้านการเลือกตั้ง การทดสอบได้ว่านักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกันสรุปได้คือนักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่านักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปริวรรต สิงห์แก้ว (2562) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา: ศึกษากรณี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตรังสิต ผลการศึกษาพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตรังสิต อยู่ในระดับน้อย โดยระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่มากที่สุด คือ เรื่องการเมืองการปกครองในระดับชาติมีความขัดแย้งกันมาก รองลงมา คือมีความรู้สึกโกรธเมื่อพบเห็นการแจกเงินหรือซื้อเสียง สำหรับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมือง คือ อายุ คณะที่ศึกษา และชั้นปีที่ศึกษาโดยมีข้อเสนอแนะดังนี้คือ มหาวิทยาลัยควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการเลือกตั้งภายในมหาวิทยาลัยให้ทั่วถึงในช่วงที่มีการเลือกตั้ง และเพื่อให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมทางการเมืองควรมีการจัดตั้งชมรมประชาธิปไตยขึ้นภายในมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นสื่อกลางเผยแพร่การเมืองการปกครองแบบประชาธิปไตยในมหาวิทยาลัยต่อไป

ข้อเสนอแนะ (Research Suggestions)

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. มหาวิทยาลัยควรเปิดพื้นที่ให้นักศึกษาได้มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองเพื่อเป็นการส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตย
2. มหาวิทยาลัยควรเปิดพื้นที่ให้นักศึกษาได้มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองเพื่อเป็นการส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตย

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. การใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเยาวชนคนรุ่นใหม่เกี่ยวกับความคิดเห็นทางการเมือง
2. การใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mix method research) เพราะจะทำให้ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงเชิงกว้างมากขึ้น ทำให้สามารถตอบคำถามการวิจัยได้ชัดเจน และก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในประเด็นศึกษาอย่างลุ่มลึก

เอกสารอ้างอิง (References)

- กนก จินดา. (2560). การมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของประชาชนในจังหวัดนนทบุรี. (ปริญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กมลรัฐ โตจินดา. (2561). การศึกษาพฤติกรรมการใช้บริการ Social Network ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (ปริญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธีระพงษ์ คงมณี. (2564). การจัดการทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปรีวัตร สิงห์แก้ว. (2562). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา: ศึกษากรณีมหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตรังสิต. (ปริญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ผ่องพรรณ เทียมเกาะ และราเชนทร์ นพณัฐวงศกรวงศ์. (2563). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561-2565) ขององค์การบริหารส่วนตำบลอัมพาง อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร. (ปริญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์.
- แพรวพรรณ ปานนุช. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อสังคม (Social Media) และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี, วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 6(1), มกราคม - มิถุนายน, หน้า 31 - 42
- เมธิณี เทพมณี. (2563). การสื่อสารทางการเมืองและบทบาทของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อพัฒนาประชาธิปไตยของไทย ในช่วง พ. ศ. 2551-2558. วารสารรังสิตบัณฑิตศึกษาในกลุ่มธุรกิจและสังคมศาสตร์, 6(1), มกราคม - มิถุนายน, หน้า 11 - 18.
- วุฒิพร ลิ้มวราภัส และสุวิชา เป้าอารีย์. (2563). การศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์: กรณีศึกษาโพสต์ทูเดย์ และแนวหน้า. วารสารรังสิตบัณฑิตศึกษาในกลุ่มธุรกิจและสังคมศาสตร์, 6(2), กรกฎาคม-ธันวาคม, หน้า 15 -28

แสงอรุณ ชยาภินันโท (อ้อยผดุง). (2565). การสื่อสารทางการเมืองผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์
ของประชาชน เขตอำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา. *วารสารวิจัยวิชาการ*, 5(3),
พฤษภาคม - มิถุนายน, หน้า 1-14.

สำนักทะเบียนและวัดผลมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. (2565) สืบค้นเมื่อ พฤษภาคม 22,
2565, จาก <https://reg.ssru.ac.th/isqy12>.

Taro Yamane. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. 3rd. New York.
Harper and Row Publications.